

**“Terwijl de lichten uit
waren”**
(“While the Lights Were Out”)

Klucht in drie bedrijven

door

JACK SHARKEY

vertaling

Paul Hof

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: “**TERWIJL DE LICHTEN UIT WAREN**” – “**WHILE THE LIGHTS WHERE OUT**” gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JACK SHARKEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Barones Monica van Hazelvoort - knappe adellijke dame
Baron Martijn van Hazelvoort - eminent neurochirurg
Jeanny Stamel - Frans-Belgische huishoudster
Egbert Bensen - Nederlandse butler
Mimosa - kamermeisje van Jamaicaanse afkomst
Benjamin Fontanelles - inspecteur van politie
Alma Marin - brigadier van politie, assistente van Benjamin
Jasmine Perdoe - gaste uit Alabama, V.S.
Bibi Cavendish - beroemd Engels modeontwerpster
George Pourri - Franse playboy
Werenfried van Hazelvoort - zoon des huizes
Veronica van Weezel - zus van Monica
Cherry van Weezel - huwbare dochter van Veronica
Ongeïdentificeerde blondine - lijdt aan geheugenverlies –
hoofdverdachte
Jean Michel - onverwachte gast

TIJD:

Een zonnige donderdag in mei van dit jaar

PLAATS:

De sjieke villa van de Van Hazelvoorts voor de Zuid-Franse kust

EERSTE BEDRIJF:

Drie uur, een zonnige donderdagmiddag

TWEEDE BEDRIJF:

Meteen daarna

DERDE BEDRIJF:

Diezelfde avond, na het avondeten

DECOR:

De grote woonkamer van de villa van de Van Hazelvoorts. De villa ligt hoog op de steile rotskust van Porquerolles, een eilandje voor de kust de Franse Rivière, in de buurt van Toulon. De inrichting van de kamer verraadt goede smaak, niets is opzichtig of overdreven, maar ook ziet niets er goedkoop of versleten uit.

Door het raam in de voordeurhal, upstage rechts gezien vanuit de zaal (UR), is een stukje van het landschap zichtbaar: vooral zonnige hemel en een paar palmbomen. Door de geopende balkondeuren in de zijwand rechts, (deze slaan wijd open aan weerszijden tegen de buitenmuur, zodat het zicht vanuit de woonkamer dan onbelemmerd is) zien wij de lage balustrade van het balkon en daarboven niets dan de blauwe hemel, want het balkon steekt uit boven de steile rotswand. Aan de rechter zijwand bevindt zich, downstage rechts (DR), voorts een lange buffetkast.

Middenin de kamer, midden op het podium (CS), is een zitje: een driezitsbank en een fauteuil, en ervóór een lange salontafel.

Boven de mantel van de open haard, upstage midden (UM) hangt een authentieke Gauguin: een staande inheemse vrouw op een strand in Tahiti – de vloedlijn buigt achter haar weg naar linksonder op het schilderij – wuivende palmen beslaan het grootste deel van de rechterkant van het doek.

Op het bureau, upstage links (UL), staat aan de linkerkant een telefoontoestel en op de hoek rechts een grote koperen vaas met daarin een verzameling uitwaaiierende pauwenveren. Een aantal boeken die betrekking hebben op taal en woorden – zoals woordenboeken in diverse talen, lexicons, ‘Het Juiste Woord’ e.d. – staan netjes opgesteld naast de koperen vaas. Op de legger in het midden van het bureau ligt een Javaanse ceremoniële dolk, een z.g. kris, die in gebruik is als briefopener.

Achter het bureau staat een groot flip-over blok, een soort van groot schetsblok met ringen (héél groot, zodat alles wat erop geschreven wordt leesbaar is ook voor de mensen op de achterste rijen van het theater), op een ezel in de schuine hoek van de linker zijwand en de achterwand. Op het bovenste deel van het grote papier staat de zin “Steeds in ere, heren, is de ets”. Het middendeel is gevuld met de zin “Able was I ere I saw Elba”. Het onderste derde deel van het papier is nog leeg.

In de linker zijwand downstage links (DL), is een opening naar een hal die toegang geeft naar de andere vertrekken in de villa. Verder staat er, nog meer downstage, langs de linker zijwand nog een grote boekenkast.

De ruimte als geheel geeft de indruk van helder, zonnig en opgewekt.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, zit Baron Martijd Van Hazelvoort aan zijn bureau, verdiept in moeizaam schrijfwerk. Barones Monica Van Hazelvoort, zijn echtgenote, komt binnen via de opening DL. Ze ziet hem en blijft meteen na binnenkomst in de kamer staan.

Monica: *(met een zekere scherpte in haar stem)* Martijn, ik kom net uit de keuken en...

Martijn: *(zonder zich om te draaien, prikkelbaar)* Stil, Monica! Je haalt me uit mijn concentratie!

Monica: Zeg Martijn, dit is heus belangrijker dan die malle hobby van jou!

Martijn: *(wat hij heeft geschreven staat hem opeens tegen)* Donder en bliksem! Nu moet ik helemaal opnieuw beginnen! *(boos verfrommelt hij het papier, gooit het in de prullenmand tussen bureau en open haard. Hij staat op en kijkt Monica aan)* Had ik niet gezegd dat je mij nooit moet storen als ik aan het creëren ben!?

Monica: *(beweegt in zijn richting naar tussen de zitbank en de open haard)* Maar jij bent altijd aan het creëren! En ik moet soms gewoon met jou praten!

Martijn: Oké, goed, goed! Wat is er?

Monica: Mimosa is weer schaap aan het klaarmaken voor het avondeten! En ik had je toch gezegd dat we vanavond gasten hebben! Ze kunnen ieder moment arriveren!

Martijn: Ze zouden dankbaar moeten zijn voor de gratis maaltijd, schapenbout of niet! Gegarandeerd trouwens dat ze hun bordjes schoon leeg eten!

Monica: Maar als we nu eens een lekkere, malse biefstuk aten, of voor mijn part lamsvlees...

Martijn: De prijzen van biefstuk en lamsvlees zijn volstrekt van de gekke hier! Dat leg ik er niet voor neer... Nooit van mijn leven!

Monica: Alsof jij je dat niet kunt permitteren...!

Martijn: Mijn geld is van mij! En ik ben niet van plan het te gaan rondstrooien onder de nood druftigen! Ik begrijp toch al niet waarom wij zo nodig gasten over de vloer moeten halen! Er zijn hotels zat op het eiland, en zeker aan de overkant! Nee, wat die lui willen, dat is gratis vakantie...

Monica: Martijn, dit heeft niets te maken met of er al dan niet gasten komen. Ik vraag mij gewoon af waarom wij nu nooit eens een lekkere biefstuk op tafel hebben, of...

Martijn: Ik merk er anders niets van dat jij dunner wordt op onze

normale kost, Monica!

Monica: *(ze wendt zich af en loopt in de richting van de hal)* Och, waarom verspil ik überhaupt mijn tijd aan praten met jou! *(ze stopt UR, vlak bij de opening, en terwijl ze hem aankijkt, zegt ze)* Wat ben jij toch een miezerige vrek met geld, Martijn! Vergeleken bij jou was Ebenezer Scrooge een echte filantroop! *(Martijn lacht, hij geniet ervan dat ze uit haar doen raakt. Haar gezicht verstrakt in een boosheid die ze verder niet uitspreekt, ze draait zich om en verlaat de kamer via UR. Martijn wil juist weer aan zijn bureau gaan zitten als Jeanny Stamel binnenkomt door de opening DL.*

Jeannie: Meneer van Hazelvoort, ik kom net uit de keuken en...

Martijn: Jij ook al?! Zeg, als het over schaaap gaat, Stamel...

Jeannie: Het gaat om Mimosa.

Martijn: Klaagt ze, of zoiets?

Jeannie: Nee, natuurlijk klaagt zij niet, meneer. Ik ben degene die klaagt!

Martijn: En waarover dan? Als jij de werkdruk te hoog vindt, of het loon te laag, mag ik jou er dan aan herinneren dat er hórdes vrouwen zijn die maar wát graag een luizenbaantje als huishoudster op dit landgoed zouden hebben!?

Jeannie: *(met het vermoeide geduld dat ze heeft ontwikkeld na vele jaren in haar vak)* Mijn taken en de vergoeding ervoor zijn in orde, meneer, dank u. Waar ik mij over beklaag is dat het niet alleen ongepast is in een goed geleid huishouden om het koken over te laten aan het kamermeisje, maar dat het ook riskant is als een meisje zo onervaren is als Mimosa voor wat betreft de bereiding van voedsel!

Martijn: Onzin! Iedereen kan een schapenbout klaarmaken! Koks zijn schreeuwend duur. Maar ik ben inderdaad van plan om een paar gegadigden aan een nader onderzoek te onderwerpen om onze onlangs vertrokken Nora te vervangen... één dezer dagen! Maar niet deze week! Ik heb het veel te druk.

Jeannie: Weer met uw hobby?

Martijn: Niet weer. Nog steeds. En ik stel deze onderbreking niet op prijs.

Jeannie: *(verslagen)* Ja, meneer. Wat u maar zegt, meneer. *(ze draait zich om en gaat weg DL)*

Martijn: *(roept haar na)* En let op dat Mimosa niet weer als een gekkin met het kruidenrekje in de weer gaat! Gewoon normaal gebraden schapenbout, zonder Jamaicaanse opsmuk, gesnopen?

Jeannie: *(vanuit de gang)* Ik weet wel zeker dat ze dat niet zal doen, meneer. *(een pauze, en dan, minder gediensstig)* Niet na die laatste

keer!

Martijn: *(geërgerd)* Ik heb dat stuk lamsbout niet naar haar gegoooid! Ik zwaaide er alleen maar mee en toen vloog het uit mijn hand... Juf Stamel...? Jeannie...? *(maar ze is of al buiten gehoorsafstand, of ze verwaardigd zich niet om te antwoorden)* Vervloekt dat rotmens! Zoetsappig aan de oppervlakte, altijd en eeuwig, maar met een zuur, een wrang hart van binnen! Een wrang hart! *(hij gaat weer aan zijn bureau zitten, pakt zijn pen en een schoon vel papier, en hij begint weer te schrijven. Hij verstijft van ergernis als Bensen binnenkomt UR. Bensen houdt eerst stil, schraapt dan zacht zijn keel en begint)*

Bensen: Excuseer, meneer van Hazelvoort, maar...

Martijn: *(staat uit zijn stoel op tijdens zijn antwoord)* Zeg het maar niet! Je komt zojuist uit de keuken, zeker?

Bensen: Hoe dat zo...? Nee, meneer. Van de voordeur. U hebt bezoek.

Martijn: Verdorie! Zouden dat die klaplopergasten al zijn? Goed, maar val mij daarmee niet lastig, Bensen! Wijs die lui hun kamers en...

Bensen: U moet mij niet kwalijk nemen, meneer, maar dit zijn niet de verwachte gasten...

Martijn: *(verrast)* Oh? Wie zijn het dan wel?

Bensen: De politie, meneer van Hazelvoort. Ene inspecteur Benjamin Fontanelles en zijn assistente, juffrouw brigadier Alma Marin.

Martijn: Politie? Wat willen die in vredesnaam? Ik heb ze niet geroepen! En bij mijn weten gebeurt er niets misdadigs in mijn huis... als je mevrouw Monica's verkwistende benadering van de provisiekamer niet meerekent!

Bensen: Ik geloof niettemin dat ze hier zijn, meneer, omdat er om hun komst verzocht is.

Martijn: Verzocht om te komen? Door wie dan?

Bensen: Ze houden vol dat het verzoek van mevrouw Monica afkomstig was, meneer.

Martijn: Nonsens! Dat zou ze mij verteld hebben, als ze de politie gevraagd had... Ten minste, ik denk dat ze het mij gezegd zou hebben. Ik veronderstel dat je iemand niet kunt arresteren omdat hij zijn gasten geen dure stukken vlees voorzet, nah? Oh, maar wat zit ik hier nu te gissen? Laat ze binnen, Bensen, laat ze maar binnen!

Bensen: Ogenblikkelijk, meneer! *(hij maakt een lichte buiging en gaat naar UR tijdens Martijns volgende woorden)*

Martijn: *(tegen zichzelf)* Het eenvoudigste is natuurlijk om het aan

henzelf te vragen! (*Mimosa, een knap meisje, nogal klein van stuk, komt DL binnen. Op haar voorhoofd zit een blauwe plek. Ze spreekt met een licht Jamaicaans accent*)

Mimosa: Neem me niet kwalijk, meneer, maar hoeveel zijn er voor de thee?

Martijn: Mimosa! Ik hoor jou niet binnenkomen! Jij sluipt ook rond als een kat. "Voor de thee", zei je? Ja nou, ik denk mevrouw Monica en ikzelf, en Wery, dat wil zeggen als zoonlief ooit nog eens lang genoeg ophoudt met tennissen om zijn huis te bezoeken... Oh, verdomme!

Mimosa: "Verdomme", meneer?

Martijn: Die verdomde gasten! Geen idee wanneer ze komen, maar mevrouw Monica schijnt ze ieder moment te verwachten, dus je kunt maar beter wat extra appeltasjes bakken...

Mimosa: Hoeveel gasten, meneer van Hazelvoort?

Martijn: (*half tegen zichzelf, en hij loopt in gedachten verzonken op Mimosa af terwijl hij optelt*) Eens even kijken. We hebben de zus van Monica, Veronica, en die vreselijk opgewonden dochter van haar, Cherry... oh, en dan Bibi Cavendish, die ontwerpster... hmm... ik dacht toch dat er nóg iemand was... Juist, ik heb haar: mejuffrouw Jasmine Perdoe, die dame uit Alabama die Monica op een cruise of zo was tegengekomen... Verder kan ik niemand bedenken...

Mimosa: De Franse meneer, meneer...

Martijn: Wat voor Franse meneer, meneer?

Mimosa: Meneer Purri?

Martijn: Wie...? Mimosa, je bedoelt toch niet monsieur Pourri? George Pourri?

Mimosa: Jawel, dat is die man, mijnheer.

Martijn: Wat brengt jou in godsnaam op de gedachte dat hij hier zou komen?

Mimosa: Hij is al gekomen, meneer van Hazelvoort. Hij slentert een beetje rond in de tuin. Ik zag hem door het keukenraam.

Martijn: Jee zeg, dit komt wel heel ongelegen! Weet je het absoluut zeker?

Mimosa: Hij ziet er erg opvallend uit, meneer. Ik denk niet dat ik het mis heb.

Martijn: (*hij staat inmiddels naast haar*) Maar wie heeft hem in vredesnaam uitgenodigd? Vooral nu Miss Cavendish er is?

Mimosa: Misschien heeft zij hem zelf wel uitgenodigd, meneer. Ze zijn toch verloofd en ze gaan toch trouwen...

Martijn: Wáren verloofd en zóuden gaan trouwen. In de verleden tijd, Mimosa. Dat is wat het zo lastig en zo ongelegen maakt. Maar goed, laat ze dat ook zelf maar uitzoeken. Het is niet mijn zaak. Eh, op hoeveel zitten we nu, voor de thee?

Mimosa: De familie en vijf gasten. Acht, meneer.

Martijn: Donders. Nu maar hopen dat we genoeg appels en bladerdeeg hebben voor de appeltasjes. Maar heb niet het hart om aan de ingemaakte appeltjes te beginnen, wat er ook gebeurt... Die verdomde vreetrekeningen, die rijzen echt de pan uit de laatste tijd! *(hij merkt de blauwe plek op haar voorhoofd nu op)* Oh, jeetje! Heb ik dat op mijn geweten? *(hij krimpt bijna angstig ineen, voordat hij zijn vingers tot vlakbij de blauwe plek brengt. Dit ineenkrimpen gaat niet onopgemerkt voorbij aan de knappe, jonge inspecteur Benjamin Fontanelles en brigadier Alma Marin, als zij juist op dit moment binnenkomen uit UR, voorafgegaan door Bensen. Benjamin draagt een zwierig zomers kostuum en Alma een politie-uniform)*

Mimosa: Nee! Niet doen alstublieft, meneer. Het is al weer goed!

Martijn: Verdikkie, meid, ik wilde je heus niet weer raken! *(Bensen schraapt beschroomd waarschuwend zijn keel... Martijn draait zich daarop om en ziet de nieuw binnengekomenen. Mimosa verdwijnt gehaast DL)* Oh! Ja... eh... u bent van de politie, niet?! Ik hoop niet dat u denkt dat *(hij draait zich weer om als om steun te zoeken bij Mimosa, maar ze is al weg uit de kamer. Hij slaagt er met moeite in een glimlach te produceren. Gedurende zijn volgende woorden loopt hij naar achter de zitbank om de bezoekers te verwelkomen en ontmoet hij ze DR)* Het is nogal gênant om zulke dingen uit te kramen met de sterke arm binnen gehoorsafstand. Het zou helemaal verkeerd begrepen kunnen worden zonder voldoende uitleg...

Alma: *(haalt een notitieboekje en een schrijfstift tevoorschijn)* Zal ik deze verklaring noteren, inspecteur Fontanelles?

Benjamin: Misschien later, brigadier Marin, als mocht blijken dat het van belang is voor de omstandigheden. *(hij steekt vriendschappelijk zijn hand uit naar Martijn)* Hoofdinspecteur Benjamin Fontanelles, Baron van Hazelvoort, prettig kennis te maken... mijn assistente, brigadier Marin.

Martijn: *(schudt handen)* Bijzonder aangenaam. Nee, wacht, niet bijzonder aangenaam. Ik word, um, nogal nerveus met politievolk in de buurt. Maar niettemin, ik heet u van harte welkom.

Bensen: Is er nog iets van uw dienst, mijnheer?

Martijn: Hmm? Wat...? Oh! Nee, niet voor dit moment, Bensen. Dank

je. *(Bensen verdwijnt uit de kamer via UR tijdens de volgende woorden)* Wel, inspecteur, ik heb het gevoel dat ik u even dien uit te leggen wat hier zojuist voorviel in uw bijzijn.

Benjamin: Niet echt nodig, meneer, maar als het uw geweten ontlast...

Martijn: Dank u, dat zal het zeker doen. U moet begrijpen dat twee avonden geleden... *(nu herinnert hij zich weer hoe het hoort)* Oh, maar gaat u alstublieft zitten. Beiden. *(hij gebaart ze in de richting van het zitje. Ben neemt plaats op de zitbank, min of meer in het midden, terwijl Alma op de fauteuil gaat zitten, met haar notitieboekje en pen "in de aanslag")* Zo, dat is beter. Zoals ik zei, hadden ons kamermeisje, "Mimosa" heet ze, en ik een soort van werkgever-werknemer onenigheid in de keuken. Zij had een kapoen gebraden voor het avondmaal... wel een lekker kapoentje, trouwens... maar ik had schapenbout verwacht... ik dacht dat ik heel expliciet om schapenbout had gevraagd... dus, om mijn standpunt toe te lichten, pak ik een schapenbout uit de vriezer en zwaai er als het ware dreigend mee naar haar, door hem zo bij de enkel vast te houden, en ik zeg iets als: "dit is wat ik bedoel met schapenbout! Niet kapoen! Schapenbout". Maar op dat ogenblik, tja, was die schapenenkel een beetje glibberig, en...

Benjamin: *(beleefd, maar met een lichte toets van geamuseerde spot in zijn stem)* U... verloor uw greep?

Martijn: *(hij hoort de bijbedoeling, verstijft, maar laat het passeren)* De... de schapenbout trof haar op het voorhoofd. Een verrekt lastig moment voor ons allebei. Ik bood natuurlijk mijn verontschuldiging aan, en dat had het einde van het verhaal moeten zijn, maar vandaag, toen ik daarnet probeerde om wat beter naar de blauwe plek op haar voorhoofd te kijken, moet zij mijn bedoelingen verkeerd begrepen hebben en ja..., zo zijn reflexen nu eenmaal...

Benjamin: *(wanneer Martijn stilhoudt, niet op zijn gemak, verbreekt de stilte)* Ik geloof dat dit de kwestie afdoende opheldert, mijnheer. Het is niet meer dan één van die onnozele voorvalletjes die zo af en toe de huiselijke rust verbreken.

Martijn: *(opgelucht. Hij dept zijn voorhoofd met een zakdoek, gaat op de rechter armleuning van de bank zitten, zodat hij met zijn gezicht tegenover de politiemensen zit)* Precies, meneer! Dank u! *(hij bemerkt nu dat Alma onophoudelijk zit te schrijven in haar notitieblokje)* Nee, zeg, is zij alles aan het noteren wat ik heb gezegd?!

Benjamin: Dat zou mij niet verbazen. Haar steno is echt

verbazingwekkend. Maar ik denk... *(dit zegt hij tegen Alma, die haar werk onderbreekt en hem aankijkt)*... dat verdere notitie op dit moment niet noodzakelijk is, Alma.

Alma: Zoals u wilt, meneer. *(ze doet hierop pen en papier terug in haar zak)*

Martijn: Heel attent, inspecteur. Het is moeilijk om normaal te praten als je voelt dat iedere kuch en ieder hikje wordt vastgelegd voor het nageslacht! Wel, dan wat betreft uw aanwezigheid hier... ik begrijp er niets van... ik sta echt versted... u zegt dat om uw komst is verzocht?

Benjamin: Wel, dat heb ik nog niet gezegd, baron van Hazelvoort, maar... ja, wij werden hier vanmiddag ontboden, middels een nogal vreemde boodschap die ons werd bezorgd via het hoofdbureau. *(Ben haalt een kleine envelop tevoorschijn uit zijn zak en geeft deze aan Martijn)*

Martijn: *(hij haalt de brief uit de envelop)* Buitengewoon! Ik kan me absoluut niet indenken wie er nu toch... *(hij kijkt naar wat hij in zijn handen houdt en reageert verbaasd)* Maar... nee...! dit is geschreven op mijn eigen briefpapier!

Benjamin: Dat is waarom wij het niet afdeden als een schelmenstreek.

Martijn: Maar... dit is monsterlijk! *(door Martijn niet opgemerkt komt Monica binnenlopen DL, en blijft in de opening staan)* Een grap! Het moet een grap zijn! Of het werk van een onevenwichtige geest! Maar... die ondertekening, bij gebrek aan een betere omschrijving ervan... alleen een hoofdletter "M"? Ik vraag mij af of mijn vrouw soms...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto